

R O M Ȃ N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
- SECȚIA I-A CIVILĂ -

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2471/2016

DOSAR NR. 2818/97/2016

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 25 NOIEMBRIE 2016

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: Buligan Mihaela Liliana	- Judecător
Rista Nicoleta Eugenia	- Asistent judiciar
Florea Ionela	- Asistent judiciar
Resedia Diana	- Grefier

Pe rol fiind pronunțarea *litigiului de muncă*, privind pe **Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara** în numele membrului de sindicat, reclamantul **Șerban Angela**, în contradictoriu cu pârâtul **Colegiul Tehnic „Constantin Brâncuși” Petrila**, având ca obiect *drepturi bănești*.

Se constată că, dezbaterile și susținerile părților în acest sens au avut loc în ședința publică din data de 14.11.2016, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 alin. (1) Cod proc.civ., a amânat soluționarea cauzei pentru data de 21.11.2016, respectiv 25.11.2016, când instanța, a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL ;

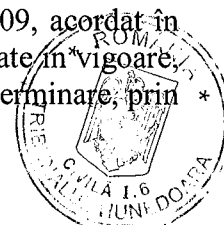
Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță în data de 04.07.2016 sub nr. 2818/97/2016 Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta Șerban Angela a chemat în judecată pârâtul Colegiul Tehnic „Constantin Brâncuși”, solicitând obligarea la calculul și plata sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, în cuantum de 15% din salariul de bază pentru personalul care, în realizarea sarcinilor de serviciu, lucrează cu calculatorul cel puțin 50% din programul de lucru, pe o perioadă începând cu 3 ani anterior introducerii acțiunii și până la data pronunțării sentinței, actualizate în funcție de rata inflației la data efectivă a plății.

În fapt, s-a arătat că până la data de 31 decembrie 2009, salarizarea personalului din învățământ a fost reglementată printr-o serie de acte normative (legi, hotărâri ale Guvernului, ordine ale ministrului de resort), precum și prin contractele colective de muncă, în aplicarea cărora au fost adoptate și hotărâri ale comisiei paritare de la nivelul inspectoratului școlar. Între aceste drepturi, se regăsește sporul pentru condiții vătămătoare și periculoase.

In perioada 2007-2009, plata sporului s-a făcut în baza HG nr.281/1993 și a hotărârii Comisiei paritare de la nivelul Inspectoratului Școlar Județean Hunedoara. In aplicarea acestor dispoziții, Consiliul de administrație din unitatea de învățământ a hotărât locurile de muncă și persoanele care beneficiază de acest spor, precum și cuantumul concret al acestuia, reclamantul/a fiind unul dintre beneficiari.

Membrul de sindicat este salariatul pârâtei pe post didactic/didactic auxiliar și a beneficiat de spor pentru condiții vătămătoare și periculoase până la data de 31 decembrie 2009, acordat în funcție de condițiile în care își desfășura activitatea, raportat la dispozițiile legale aflate în vigoare, în special în art. 8 alin. 1 lit. a din HG nr. 281/1993 și în baza unor „Buletine de determinare, prin expertizarea locurilor de muncă”.

S-a susținut că în mod nelegal a fost sistată plata sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase după intrarea în vigoare Legii nr.330/2009, măsură menținută și în anii următori, sub imperiul Legilor nr.284/2010 și nr.285/2010 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a Legii nr. 283/2011.

În acest context, s-a arătat că art.3 lit. c și art.30 alin.5 Legea nr.330/2009 garantează, la nivel de principiu, menținerea drepturilor câștigate, iar prin art.5 alin.1 lit. b din OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar s-a precizat că sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute în anexele la Legea-cadru nr.330/2009 care nu se introduc în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare se acordă beneficiarilor în cuantumul avut la 31 decembrie 2009, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții. În același sens sunt și dispozițiile art.6 din OUG nr. 1/2010, potrivit cărora în cazul în care drepturile salariale erau mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009, trebuia acordată o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența.

Reglementarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază fiind menținută prin Legea nr.330/2009 - Anexa II art. 3 alin. 1 lit. a și punctul 17, este evident că salariații care au beneficiat de plata acestuia până la data de 31 decembrie 2009 și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, trebuiau să beneficieze ori de plata sporului în continuare, ori de plăți compensatorii care să conducă la o valoare egală cu suma avută la data de 31 decembrie 2009.

În susținerea cererii s-a invocat Decizia ICCJ nr.11/08.10.2012 prin care instanța a reținut că art.30 alin.5 din Legea nr.330/2009 reprezintă o normă de protecție, intenția legiuitorului fiind de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar, deci inclusiv menținerea sporurilor între care și cel pentru condiții periculoase sau vătămătoare.

În anul 2011, salarizarea personalului din învățământ a fost reglementată prin Legea nr. 284/2010 și nr.285/2010 și Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.

Din interpretarea acestor dispoziții rezultă că salariul de bază pe anul 2011 nu putea fi mai mic decât cel convenit salariaților în luna decembrie 2009, diminuat conform dispozițiilor Legii nr. 118/2010 și majorat cu 15%, potrivit Legii nr.285/2010. Însă, pe lângă drepturile plătite la data de 1 ianuarie 2011, membrii de sindicat au fost privați și de drepturi convenite în luna octombrie 2010, dar neplătite în acea lună, respectiv sporul pentru condiții periculoase și vătămătoare, care ar fi trebuit acordat, măcar ca sume compensatorii.

Sporul pentru condiții de muncă este recunoscut și prin Legea nr. 63/2011– Anexa nr. 5, Capitolul II „Metodologia de calcul al drepturilor salariale” care se acordă personalului didactic auxiliar, conform cărora pe lângă salariul de bază se acordă spor pentru condiții de muncă, precum și compensații tranzitorii.

În anul 2012, în materia salarizării personalului din sectorul bugetar a fost aplicabilă Legea nr. 283/2011 privind aprobarea OUG nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din OUG nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, care prevede menținerea salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ la nivelul lunii decembrie 2011.

În anul 2013 s-a aplicat OUG nr.84/2012 care a dispus că „art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013”. În consecință, salariații trebuiau să beneficieze de acordarea sumelor compensatorii aferente sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare.

Pentru anul 2014, a fost aplicabilă Legea nr.28/2014 privind aprobarea OUG nr.103/2013, iar potrivit art.1 alin.3 și 4, cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, stabilit în conformitate cu Legea nr. 63/2011 se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru decembrie 2013, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

În anul 2015 a fost publicată Legea nr.71/2015 pentru aprobarea OUG 83/2014 care elimină inechitățile salariale prin completarea art. 5 cu alineatul 1¹. Din interpretarea acestuia rezultă că o serie de salariați trebuie să beneficieze de adăugarea sumelor compensatorii reprezentând sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare plătit până la 31.12.2009, însă unitatea pârâtă a refuzat din nou acordarea acestora.

În ceea ce privește salarizarea personalului din sectorul bugetar în anul 2016, este aplicabilă OUG nr.57/2015 care reiterează dispozițiile privind modalitatea de stabilire a drepturilor salariale conform Legii nr. 63/2011, cuantumul salariului și al compensațiilor fiind menținut la nivelul lunii decembrie 2015.

S-a învederat că nici până în prezent nu a fost aprobat un regulament prin care să se stabilească numărul locurilor de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiile de acordare a acestora, astfel cum era prevăzut în Legea nr.330/2009, iar elaborarea regulamentului cădea în sarcina exclusivă a Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, ca obligație imperativă impusă de lege.

În drept, s-au invocat: art.148 și urm, C.pr.civ., art.268 alin.1 lit.c Codul Muncii, art.28 și art.208 - 211 din Legea nr.62/2011, Legea nr.130/1996, art.41 alin. 2 și 5 din Constituție, art. 48, art. 50 alin. 12 și art. 146 din Legea 128/1997, art.8 din HG nr.281/1993, CCM Unic la Nivel de Ramură Învățământ, Legea-cadru nr.330/2009, O.U.G. nr.1/2010, art.3 lit. c și art. 7 alin. 2 din Legea-cadru nr. 284/2010, Legea 285/2010, Legea nr. 63/2011, Legea 283/2011, OUG nr.84/2012, Legea nr.71/2015.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru conform art. 270 Codul Muncii.

Pârâta Colegiul Tehnic „Constantin Brâncuși” a depus întâmpinare, prin care a invocat excepția autorității de lucru judecat, susținând în esență că drepturile ce fac obiectul prezentei cauze au mai fost solicitate, iar pe fondul cauzei a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, pe motiv că plata sumelor câștigate în instanță a fost reglementată de O.U.G. nr. 71/2009. nu formulat *întâmpinare* și nu a propus probe în cauză.

În drept, s-a invocat art. 205-208 din Codul de Procedură Civilă.

In probațiune, au fost anexate: împuternicire, adeverința emisă de unitatea de învățământ, adresa ISJ Hunedoara nr.3272/15.05.2007, extras state de plată, practică judiciară.

La termenul de judecată din data de 17.10.2016, instanța a respins excepția autorității de lucru judecat invocată de pârât ca neîntemeiată.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Din adeverința emisă de unitatea școlară pârâtă rezultă că reclamanta face parte din categoria personalului didactic de predare/didactic auxiliar, fiind încadrat pe postul de **secretar șef** și a avut calitatea de salariat în unitatea pârâtă, beneficiind în luna decembrie 2009 și de plata sporului de 15% din salariul de bază, pentru activitatea prestată în condiții vătămătoare. Ulterior acestei date nu a mai beneficiat nici de plata sporului, nici de plata unor sume compensatorii reprezentând echivalentul acestui spor, deși și-a desfășurat activitatea în aceleași condiții de muncă.

Acordarea inițială a sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare s-a realizat în condițiile art. 50 alin. 12 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic și în baza art. 8 alin. 1 lit. a din H.G. nr.213/1998 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, potrivit căruia în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, poate fi acordat pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective.

Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului și condițiile de acordare s-au stabilit de Consiliile de Administrație ale unităților școlare după parcurgerea procedurii de evaluare a riscurilor profesionale de la locurile de muncă, realizată la nivelul tuturor unităților din subordinea Inspectoratului Școlar al Județului Hunedoara, astfel cum rezultă din adresa nr.3272/15.05.2007. Acest spor s-a acordat în mod efectiv salariaților din învățământ care utilizează calculatorul cel puțin 50% din timpul de lucru în executarea sarcinilor de serviciu prevăzute în fișa postului, respectiv: profesor de informatică, informatician, inginer de sistem, laborant pentru informatică, analist programator, analist programator ajutor, operator control date,

secretar, administrator financiar și de patrimoniu, bibliotecar (cu fond de carte informatizat), alte categorii de personal.

Conform art.1 alin. 2 din Legea - cadru nr.330/2009, de la 1 ianuarie 2010 „drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt și rămân exclusiv cele prevăzute în această lege”.

Potrivit art. 30 alin. 5 din lege, în anul 2010, *personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal*, iar potrivit art. 6, pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la lege sau nu au fost incluse în salariile de bază, *...sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora*.

Din interpretarea dispozițiilor legale rezultă fără echivoc intenția legiuitorului de a proteja drepturile salariale ale personalului bugetar, stabilind în esență că salariații din sistemul public au dreptul de a avea în luna ianuarie 2010, un salariu egal cu salariul de bază de care ar fi trebuit să beneficieze în luna decembrie 2009, potrivit dispozițiilor legale, *la care se adaugă atât sporurile cu caracter permanent care sunt incluse în salariul de bază potrivit noului sistem de salarizare, cât și sporurile cu caracter permanent acordate efectiv în luna decembrie 2009 dar care nu se mai regăsesc în anexele la noua lege de salarizare lege*.

În speță, reclamanta a beneficiat efectiv de spor *pentru condiții periculoase sau vătămătoare* în luna decembrie 2009, însă acesta nu i-a mai fost acordat după intrarea în vigoare a Legii nr.330/2009, cuantumul sporului nefiind reglementat expres în anexa privind salarizarea personalului din învățământ.

Se constată însă că și ulterior datei de 01.01.2010, legiuitorul a menținut acest spor în condiții similare celor cuprinse prin HG 281/1993, respectiv în *ANEXA nr. II, Secțiunea 2, art. 3 alin. 1 lit. a din Legea nr. 330/2009*: „În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea pot fi acordate personalului salarizat potrivit anexelor nr. II/1.1-II/14, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri: a) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective”.Or, salarizarea personalului din învățământul preuniversitar de regăsește la anexa nr. II/1.2 din lege.

Modalitatea concretă de acordare a sporului în discuție era reglementată prin dispozițiile cuprinse în alin.2 al aceluiași articol, în conformitate cu care locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor prevăzute la alin.1 lit. a - c, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc prin regulament de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului. *Dispoziții similare se regăseau și în punctul 17 lit.a din subsecțiunea «Sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ», precizându-se ca «Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc prin regulament de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea sindicatelor și cu avizul comun al Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.»*

Cum în perioada de aplicare a dispozițiilor Legii nr.330/2009 nu a fost adoptat de către ordonatorul de credite Regulamentul de acordare a sporurilor personalului din învățământul preuniversitar, reclamantei nu i-a mai fost acordat sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare și nu a beneficiat nici de sume compensatorii echivalente cu acest spor, fapt ce rezultă din statul de plata deplasat la dosar.

Potrivit art.5 alin.1 lit. b și art.6 alin.1 din OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, „Începând cu luna ianuarie 2010, *personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, care se calculează după cum urmează: ...b) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009 care nu se introduc în salariul de bază, ... se acordă în aceleași cuantumuluri de la 31 decembrie 2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu respectarea prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009...*”...În cazul în care drepturile salariale

determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și cu prezenta ordonanță de urgență sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această sumă se include în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea”.

Pasivitatea ordonatorului principal de credite de a emite și supune spre avizare un regulament privind acordarea unor sporuri prevăzute de lege (obligație legală imperativă stabilită în sarcina acestuia), nu poate lipsi de substanță un drept material născut prin efectul legii, atâta timp cât temeiurile ce au stat la baza acordării inițiale a sporului nu s-au modificat, iar reglementarea acestui spor nu a fost suprimată, dimpotrivă, s-a menținut.

În cauză, fiind vorba de un spor expres reglementat în cuprinsul Legii nr.330/2009 în beneficiul categoriei de personal din care face parte și reclamantul și care nu a fost inclus în salariul de baza stabilit conform noii legi, **rezultă că trebuia acordat în continuare cu titlu de sumă compensatorie, în cuantumul avut la data de 31.12.2009, cu respectarea disp. art. 5 alin.1 lit. b din OUG nr.1/2010 anterior citat.**

Această stare de fapt s-a perpetuat în anii 2011- 2016.

În primul rând se reține că **Legea nr.284/2010** a prevăzut în Anexa II art .14 dreptul personalului din învățământ la un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, în aceleași condiții ca și Legea nr.330/2009.

Potrivit art. 1 alin. 5 din **Legea nr.285/2010** stabilea „și în anul 2011 sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu acordate potrivit OUG nr.1/2010 se cuprind în salariul de bază, în măsura în care persoanele în cauză își desfășoară activitatea în aceleași condiții, adică în aceeași funcție cu cea deținută înainte de 31 decembrie 2009”.

Prin **Ordinul nr.42/2011** s-au aprobat Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 285/2010, stipulându-se la cap. II - Stabilirea salariilor lunare brute în anul 2011 că „sporurile pentru condiții de muncă stabilite în baza Legii-cadru nr. 330/2009 se acordă până la aprobarea regulamentelor prevăzute la art. 21 din Legea-cadru nr. 284/2010 numai persoanelor care au beneficiat de aceste sporuri și numai în măsura în care activitatea se desfășoară în aceleași condiții de muncă”.

În Anexa nr.1 lit. F punctul 4 din ordin „Stabilirea salariilor personalului didactic de predare” se arată că ”Pentru personalul din învățământ care în timpul anului 2011 nu mai primește unele drepturi salariale, care nu au făcut parte din salariul de bază, respectiv nu au constituit bază de calcul pentru alte drepturi salariale, ca urmare a faptului că nu se mai îndeplinesc condițiile (spor pentru zonă izolată, spor pentru condiții vătămătoare etc.), acestea nu se vor mai acorda în cuantumul primit. În cazurile când o parte din sumă a fost cuprinsă în compensația tranzitorie, reținerea se face corespunzător”

Rezultă că neacordarea drepturilor salariale rezultând din sporul pentru condiții vătămătoare putea afecta doar salariații care nu mai îndeplineau condițiile inițiale de acordare, iar nu față de toate cadrele didactice care aveau recunoscut acest drept la data adoptării legii salarizării unitare și care lucrează în continuare în aceleași condiții.

Începând cu 13.05.2011, încadrarea și salarizarea personalului didactic auxiliar din învățământ s-a realizat în baza **Legii nr.63/2011** care prevede o altă modalitate de stabilire a salariului de bază, însă sporul pentru condiții periculoase și compensația tranzitorie acordată potrivit actelor normative anterioare a fost menținută pentru persoanele încadrate anterior, conform prevederilor exprese conținute în **Metodologia de calcul a drepturilor salariale din Anexa 5 cap. II art.2 alin. 3** unde se dispune că „Pe lângă salariul de bază definit potrivit alin.2, se acordă, după caz, spor pentru condiții de muncă, spor pentru vechime în muncă, precum și compensații tranzitorii”. Așadar, Legea nr.63/2011 interzicea stabilirea unor compensații tranzitorii doar în situația contractelor de muncă încheiate după intrarea sa în vigoare.

Pe de altă parte, Legea nr.63/2011 a păstrat principiul garantării în plată a dreptului salarial câștigat, instituit prin noul sistem de salarizare al personalului bugetar, în sensul că pe de o parte a menținut în beneficiul personalului didactic și didactic auxiliar reglementarea sporului pentru

condiții periculoase sau vătămătoare în cuantum de până la 15%, dispoziții similare cu cele din Legea nr. 330/2009 și Legea 284/2010.

La art.6 din Anexa nr.5 – Capitolul II „Metodologia de calcul al drepturilor salariale personalului didactic auxiliar” s-a prevăzut că „(1) În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, condiții periculoase sau vătămătoare, personalul salarizat poate primi un spor de până la 15% din salariul de bază calculat, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă respective, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. (2) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc de către ordonatorul de credite, cu consultarea partenerilor sociali, în limita prevederilor din regulamentul aprobat, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare emise de către autoritățile abilitate în acest sens. (3) **Până la aprobarea regulamentului prevăzut la alin.(2), sporurile pentru condiții de muncă, aprobate în condițiile legii, se acordă numai persoanelor care au beneficiat de aceste sporuri și numai în măsura în care activitatea se desfășoară în aceleași condiții”.**

Astfel, prin normele speciale cuprinse în Legea nr.63/2011 s-a recunoscut în mod expres beneficiul sporului în discuție și până la aprobarea regulamentului, în favoarea persoanelor care au beneficiat de aceste sporuri, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Reclamanta nu a beneficiat de aceste drepturi nici în anul 2011, deși în lipsa recunoașterii sporului în baza Legii nr.63/2011 era îndreptățit ca la stabilirea salariului brut să i se acorde suma compensatorie tranzitorie pentru sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare în cuantumul efectiv plătit anterior apariției Legii nr.330/2009.

Aceasta deoarece, drepturile salariale începând cu data de 01.01.2010, trebuiau calculate pornind de la preluarea celor aflate în plată în luna decembrie 2009, prin noțiunea de drepturi salariale înțelegându-se: **salariul de bază** (stabilit în raport de Legea nr. 330/2009 și în modalitatea prevăzută de art.5 alin.1 și art.5 alin.6 ale OUG nr. 1/2010); **sporurile prevăzute în anexele la Legea-cadru nr.330/2009, Legea nr.284/2010 și Legea nr.63/2011** (atât cele care se includ în salariul de bază, precum și cele care nu se introduc în acesta, dar care se acordă în aceleași cuantumi de la 31 decembrie 2009, personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, în temeiul art.5 lit. a și b din OUG nr. 1/2010); **suma compensatorie cu caracter tranzitoriu** (care să acopere diferența dintre drepturile salariale avute în luna decembrie 2009 și cele determinate în conformitate cu Legea-cadru nr.330/2009 și cu OUG nr.1/2010, fără a se putea depăși cuantumul individual al salariului stabilit pentru luna decembrie 2009).

Sistemul de salarizare în privința personalului didactic și didactic auxiliar s-a menținut și în perioada 2012-2016, prin aplicarea prevederilor Legii nr. 63/2011, aspect reglementat anual prin art. II alin.3 din Legea nr.283/2011, art.2 din OUG nr.84/2012, art.1 alin. 4 din OUG nr.103/2013, art.1 alin.3 din Legea nr.28/2014 și art.2 din OUG nr.57/2015.

În aceste condiții, considerentele detaliate în raport de dispozițiile Legii nr.63/2011 își mențin valabilitatea și în ceea ce privește plata sumei compensatorii echivalente cu sporul pentru condiții periculoase și vătămătoare în anii 2012 – 2016, dispozițiile legale privind încadrarea și salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar nefiind modificate.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, apreciind că nu s-au respectat dispozițiile legale în stabilirea drepturilor salariale ale reclamantului/ei, acțiunea de față va fi admisă ca întemeiată, cu consecința obligării unității de învățământ la calculul și plata sumelor compensatorii constând în echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase pretinse, începând cu 3 ani anterior introducerii acțiunii, raportat la termenul general de prescripție, astfel cum s-a solicitat.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.166 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

***Pentru aceste motive,
În numele legii,***

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cod fiscal 4944354, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, corp B, mansardă, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Șerban Angela**, în contradictoriu cu pârâtul **Colegiul Tehnic „Constantin Brâncuși” Petrila**, cu sediul în Petrila, str. Republicii nr. 196, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamant a sumelor compensatorii reprezentând echivalentul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase, în cuantum de 15% din salariul de bază, începând cu data de 04.07.2013 și până la data pronunțării prezentei sentințe, actualizate cu rata inflației până la data plății efective.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședința publică din data de 25.11.2016.

*Președinte,
Buligan Mihaela Liliana*

*Asistent judiciar,
Rista Nicoleta Eugenia*

*Asistent judiciar,
Florea Ionela*

*Grefier,
Resedia Diana*

4 ex.
Asist. jud. RNE/Gref. RD
19.12.2016

